ఇదెక్కడి గోల

"ఇదుగో కాఫీ... మిమ్మల్నే. కాఫీ తీసుకోమంటుంటే ఎక్కడో చూస్తారేమిటి? ఏదో మధురమైన ఊహల్లో తేలిపోతున్నారనుకుంటాను" సాగదీసుకుంటూ అంది మీనాక్షి.

"మట్టీ మశానం కాదూ! మధురమైన ఊహాలు కూడానూ ఈ బతుక్కి, అదొక్కటే తక్కువ!"

"ఆఁ .... ఏవిటీ అంటారూ? నేను విన్లేదు" వంటింట్లోకి నడవబోతున్న మీనాక్షి మళ్ళీ వెనక్కి వచ్చింది.

"నే చెప్పింది నువ్వు వినడం ఎప్పుడు జరిగింది గనుక?"

"అయ్యో అయ్యో! ఆఫీసునించి వస్తూనే అసురసంధ్యవేళ ఎంతలేసి మాటలంటున్నారూ?"

"ఉన్నమాట అన్నాను. ఏం తప్పా?"
నిలబడ్డచోటే కింద కూలబడింది మీనాక్షి.

"బొల్లెండి. నా కేవన్నా అందవా, చందవా? ఏవైనా అంటారు. అనండి అనండి. ఆఫీసులో ఆ టప్పు టప్పు టైపులు కొట్టే అందగత్తె

లున్నారుగా. పొద్దున్నుంచీ సాయంత్రందాకా వాళ్ళని చూచిన కళ్ళతో, ఇంటికొచ్చి తారాజువ్వలా నా మీద ఎగురుతారు రాగానే ! " కావల్సినంత నిష్ఠూరం గొంతుతో.

" అబ్బబ్బ ! కాలికి వేస్తే మెడకీ, మెడకి వేస్తే కాలికి వెయ్యడంలో నువ్వు ఫస్టు. ఇక్కడ మనం మాట్లాడుకొనే దానికి మధ్యలో ఆఫీసు మాట ఎందుకూ. ఆ టప్పుటప్పు టైపిస్టుల సంగతెందుకూ? వాళ్ళ అందచందాలు చూస్తూ కూచోడానికి నేను ఆఫీసుకెళ్తున్నాననుకుంటున్నావా ? అందుకు జీతం ఇచ్చి ఆఫీసువాళ్ళు నన్ను పెట్టుకున్నారనుకున్నావా ? బొత్తిగా అర్థంపర్థం లేదు నువ్వు మాట్లాడే దాన్లో. పొద్దుట్నుంచీ సాయంత్రందాకా వాళ్ళని చూసిన కళ్ళతో అంటావు. ఆఫీసులో కళ్ళు మూసుక్కూచోమనా నీ ఉద్దేశ్యం ? లేకపోతే ఆఫీసులో ఉన్నప్పుడో కళ్ళు ఇంట్లో ఉన్నప్పుడు మరో కళ్ళూ ఉండాలంటావా ? పోటికేదొస్తే అది వాగేస్తావు "

" నా మాటలు మీకు వాగుడులానే ఉంటాయి. నా ఖర్మ, అసలు తప్పంతా మా నాన్నది. కట్నం తీసుకోడట, కట్నం తీసుకోడట అంటూ ఎగిరి గంతలేసినంతపని చేసి మీ కిచ్చి కట్టబెట్టాడు నన్ను. కట్నం తీసుకునే వాడికే ఇచ్చి కట్టబెట్టుంటే డబ్బుకు మొగుడిని కొనుక్కున్న దర్జాతో అధికారం చెలాయించగలిగి ఉండేదాన్ని. హూం నా ఆశలన్నీ నిరాశలయ్యాయి "

" పోనీ నీ కంత సరదాగా ఉంటే, ఆ కట్నం డబ్బు ఇప్పించమను మీ నాన్నని ! " చురక అంటించాడు సుందరం.

" అరపై ఏళ్ళొచ్చి అడ్డగోడ పట్టుకు నడిచాట్ట. పెళ్ళయి నాలుగేళ్ళయింది ఇప్పుడూ "

" ఎన్నేళ్ళయితేనేం ? డబ్బు విలువ పెరుగుతుందే తప్ప తరగదుగా వడ్డీతోసహా ఇమ్మను "

" ల్లారిపోతుంది. అ కాఫీ ఏదో తాగి సరీ క్షానివ్వండి ద డకాలు "

" దండకాలు కాదు. ఇంక మళ్ళీ దండోరా వెయ్యాలి నేను " ఓపిగ్గా నిట్టూర్చి, కాఫీ తాగడం మొదలెట్టాడు.

" దండోరా ఏమిటి ? "

" అదే మరి. అసలు విషయం చెప్పనిస్తేగా నువ్వు ? "

" బాగానే ఉంది అసలు విషయం చెప్పక అదీ, ఇదీ మాట్లాడుతున్నది మీరు. మధ్యన నన్నంటారేమిటి ? " ముక్కూ మాతీ అందంగా విరుచుకుంది మీనాక్షి.

" సరే. తప్పంతా నాది. భరించు వాడు భర్త అన్నారు. నువ్వేమన్నా భరించి తీరాలి, సరేనా ? "

" అయ్యో సంబడం. అంత అదృష్టం కూడానా నాకు ? కట్నం తీసుకోని వాడికి కట్టబెట్టాడు మా నాన్న ! మా అక్కకి పదివేలు కట్నం పోసి కొన్నాడు. నా కోసం, అందులో సగమైనా ఇవ్వలేదు "

" ఇది మరీ అన్యాయం, మీనాక్షీ ! ఆదర్శాలకి కట్టుబడి, మంచి మనసుతో కట్నం తీసుకోకుండా పెళ్ళి చేసుకోవడం కూడా తప్పేనా ? ఇప్పుడు మనకేం లోటు చెప్పు ? అప్పులు చెయ్యకుండా సంసారం నెట్టుకొస్తున్నాం. అది చాలదూ ? అదే పెద్ద గొప్ప కాదూ ఈ రోజుల్లో "

" మీకు అర్థం కాదులెండి. మా అక్క మొగుడికి కట్నం ఇచ్చి నా మొగుడికి ఇవ్వకపోతే తక్కువగా ఫీలవనూ నేను ? "

" నాకు లేని ఫీలింగ్సు నీకెందుకంట ? నీ మతి పోగొట్టుకోవడమే కాక నా మతి కూడా పోగొట్టేలా ఉన్నావు ! నాలుగేళ్ళ కిందట నేను తీసుకోని కట్నం డబ్బు గురించి కాదు మనం ఇప్పుడాలోచించవలసింది. ఇల్లు మారడం గురించి ఆలోచించాలి "

" ఇల్లు మారడమా.... రెండునెల్లు కూడా అవలేదు ఈ ఇంటికొచ్చి"

" నీకు తెలియని దేముంది ? ఏ ఇంట్లో పట్టుమని పదిరోజు లున్నాం మనం ? పిల్లి పిల్లల్ని మార్చినట్టు ఇళ్ళు మారుతున్నాం. ఇందాక నేను ఇంట్లోకొస్తుంటే గేటు దగ్గరే పట్టుకున్నాడు ఇంటాయన. ఫస్టుకి ఇల్లు ఖాళీ చెయ్యండి అన్నాడు. ఆ ఆలోచనలోనే అలా మాట్లాడకుండా కూర్చుండిపోయాన్నేను కాసేపు. అదీ అసలు విషయం."

" ఊఁ అయితే మళ్ళీ మొదలెట్టండి ఇల్లు వేట. తప్పుతుందా ? "

" నువ్వు తల్చుకుంటే తప్పుతుంది మీనాక్షీ ! "

" ఆఁ .... "

" అహ అలా కోపం తెచ్చుకోకు మరి. ఎన్నాళ్ళగానో చెప్తూ ఉన్నాను. నువ్వు పెడ చెవిని పెడుతూనే ఉన్నావు. చిన్న త్యాగం చేశావంటే, చీటికీ మాటికీ ఈ ఇళ్ళు మారే బెడదనించి తప్పించుకో వచ్చును మనం. ఆ హార్మనీ పెట్టి అటకెక్కిస్తే "

" ఇదుగో.... నేనూ మీకు ఇప్పటి కెన్ని వందలసార్లో చెప్పాను. అది కుదరదని. మా అమ్మమ్మ మా అమ్మ కిచ్చిం దా హార్మనీ. మా అమ్మ నా కిచ్చింది. అది నాకు మా అమ్మ ఇచ్చిన ఆస్తి. వాయించటం; పాడటం మా అమ్మ ముచ్చటగా నేర్పింది నాకు. చిన్నప్పటినించీ సాగుతున్న ఈ సంగీత సాధన ఇలా సాగిపోవల్సిందే. హార్మనీ వాయించుకుంటూ గొంతెత్తి పాడుకోడం అన్నది ఒక్కరోజు కూడా మానుకోను నేను. అందుకే సొంత ఇల్లు కట్టించుకుంటే ఈ పాట్లు ఉండవు, నా పాటలకి అడ్డు ఉండదు "

" ఉట్టి కెగురలేనమ్మ స్వర్గాని కెగిరిందట. వెనక ఆస్తిపాస్తులు లేని వాడిని, నెల జీతంతో బొటాబొటీగా నెట్టుకొస్తున్న వాడిని, ఇప్పట్లో ఇల్లు కట్టడమే ! "

" చేసుకున్న వాడికి చేసుకున్నంత మహదేవా అన్నారు. పడం డయితే మీ పాట్లు మీరు. మీ తోటి ఉద్యోగస్తుడు కాదూ ఆ రామనాథంగారు రెండు చేతులా సంపాయించట్లేదూ ? "

" రామ రామ. ఆయనుత్త లంచాల మనిషి. అల్లాంటి తప్పు దారిలో భర్త నడుస్తుంటే భార్య సరిదిద్దాలి గానీ - "

" ఏం భర్తలు తప్పులు చెయ్యడానికే పుట్టారని బ్రహ్మదేవుడు రాసిపెట్టాడా ఎక్కడైనా ? "

" నీతో వాదిస్తూ కూర్చోడానికి ఎంత టైమూ చాలదులే, ఇళ్ళ వేటకి పోవాలి నేను " లేచాడు సుందరం.

" నాకూ వాదిస్తూ కూచోడానికేం టైము లేదు. వంట పూర్తి చేసి పాడుకోవాలి "

భయం భయంగా చూశాడు సుందరం. " కాస్త మెల్లిగా పాడుకో, మీనాక్షీ ! "

" చాలా బావుంది - పాటంటూ మొదలెట్టాక మెల్లగా ఏవిటీ, గట్టిగా ఏవిటీ - నా గొంతు ఎంత లేస్తే అంతానూ ! "

" గొంతు టాపు వరకూ లేస్తుంది. అందులో ఢోకా లేదు " గొణుక్కుంటూ బయటికి నడిచాడు.

*

" ఈ ఇల్లు నాకు బాగా నచ్చిందండీ ! " కొత్త ఇంటికి మారాక ఓ రోజు అంది మీనాక్షి.

అది రెండు గదుల పోర్షన్. పక్క పోర్షన్‌లో ఇంటివాళ్ళు ఉన్నారు.

" మనకి ఇల్లు నచ్చడం కాదు కావలసింది. ఇంటివాళ్ళకి మనం నచ్చడం కావాలి " మనసులో బాధ మాటల్లో వెళ్ళగక్కాడు సుందరం.

" పోదురూ బడాయి. మనకేం ? మన జంట చూడ ముచ్చటగా ఉందని మన పెళ్ళిలో నా స్నేహితురాళ్ళు తెగ పొగిడేశారు తెలుసా ? "

" అయ్యో రామ ! " నెత్తి కొట్టుకుని కుర్చీలో కూలబడ్డాడు. " మన జంట చూడ ముచ్చటగా ఉందా, లేదా అన్నది కాదు ఇంటివాళ్ళ క్కావలసింది "

" ఇంటావిడ నాతో చాలా బాగా మాట్లాడుతోందండీ. మంచావిడ లాగే ఉంది "

" అఁ - అఁ నాల్రోజులు పోనివ్వ నీ పెట్టె వాయిద్యం వింటుంటే తెలిసిపోతుంది ఆవిడ మంచితనం "

*

" అమ్మాయ్ ! ఏం చేస్తున్నావు "

" రండి, పిన్నిగారూ ! " గుమ్మంలో నిలబడ్డ ఇంటావిడని లోపలికి ఆహ్వానించింది మీనాక్షి.

" నువ్వు చాలా బాగా పాడతావు. హార్మనీ కూడా మాబాగా వాయిస్తావు. రోజూ సాయంత్రం నీ వాయిద్యం, పాటా చెవుల్లో వాయించినట్టే వినపడుతోంది మా వాటాలోకి. సంగీతం అన్నది ఓ గొప్ప కళ అనుకో. ఎవరికి పడితే వాళ్ళకి రాదు "

మీనాక్షి మొహంలో చెప్పలేనంత సంతోషం. ఇన్నాళ్ళకి - ఒక్కళ్ళంటే ఒక్కళ్ళయినా తన వాయిద్యాన్నీ, పాటనీ మెచ్చుకున్నవాళ్ళు దొరికారని పొంగిపోయింది.

" ఏమిటోనమ్మాయ్ ! అడగాలంటే ఏదో ఇదిగా ఉంది. కానీ నువ్వు నా కూతురిలాంటిదానివి. అడిగినా, నువ్వేమీ అనుకోవని నాకు తెలుసు "

" ఫర్వాలేదు. అడగండి, పిన్నిగారూ, నే నేమీ అనుకోను. మిమ్మల్ని చూస్తుంటే మా అమ్మని చూసినట్టే ఉంది "

" నా తల్లే ! నాకు తెలుసు. నీది చాలా మంచి మనసు. ఓ రెండు గ్లాసులు సెనగపప్పుంటే ఇవ్వమ్మాయ్ "

" అయ్యో ! దానికేం భాగ్యం. తప్పకుండా ఇస్తాను. ఉండండి " సెనగపప్పు పట్టుకొచ్చి అందించింది.

" వడలు తినాలని ఉందని పిల్లలు నిన్నటినించీ నా ప్రాణాలు తీసేస్తున్నారనుకో. ఈ కాలంలో ఎనమండుగురు పిల్లల్తో సంసారం సాగించటం కంటే, రాకేష్ శర్మలా రాకెట్‌లో వెళ్ళి రావడం సులు వంటారు మా ఆయన. తప్పు తప్పని చెంపలేసుకుంటాన్నేను. పిల్లలు లేని వాళ్ళు తేరో అని ఏడుస్తుంటే, ఉన్న వాళ్ళం ఇలా అనుకుంటే ఎలా ? "

" పిల్లలు ఉండాలనుకోండి. ఇంపుగా ఇద్దరో, ముచ్చటగా ముగ్గురో మాత్రమే ఉండాలంటారు మా వారు "

" ఈ మగాళ్ళ మాటలు పట్టించుకోకమ్మాయ్ నువ్వు. బొత్తిగా లోకజ్ఞానం లేనిదానిలా ఉన్నావు పాపం. మొగుడు చెప్పినట్టల్లా విని గంగిరెద్దులా తలూపితే లోకువగా చూస్తారు. మెత్తని వాళ్ళని చూస్తే మొత్తబుద్ధి అన్నట్టు ప్రవర్తిస్తారు. ఆడదీ ఓ మనిషే అన్నది వాళ్ళు గుర్తించేలా నడుచుకోవడంలో ఉంది మన ప్రతిభ అంతా. అందుకే నేను చూడు. మా ఆయన ఎద్దెం, అంటే నేను తెద్దెం అంటాను. సరే మరి నే నొస్తానమ్మాయ్ ! ఏదో పిచ్చి మొద్దుని. నా కూతురిలాంటి దానివి

కదా - నా పిల్లల్తోపాటూ నీ మంచీ చెడ్డా కూడా చూడటం నా విధి అన్న ఉద్దేశంతో ఉన్న మాట చెప్పాను తప్ప మీకూ మీకూ తగవులు పెట్టాలని కాదుసుమా అ మరి నే నొస్తానూ. అ వడలేవో చేసి పడేస్తేగాని మా కోతి మూక ఊరుకోదు " రెండడుగులు ముందు కెళ్ళిన సత్యవతమ్మ మళ్ళీ పూర్తిగా రెండడుగులూ వెనక్కి వొచ్చి గొంతు తగ్గించి మెల్లగా అంది. " చూడమ్మాయ్ ! ఇంట్లో మగాడి కెంత హక్కుందో, ఆడదానికీ అంతే హక్కు ఉంటుంది. మన వ్యక్తిత్వం మనం నిలబెట్టుకోవాలి. మాటవరసకి చెప్తున్నానూ - ఇరుగింటికో పొరుగింటికో పోయి గ్లాసుడు పప్పో, పంచదారో అప్పు తెచ్చుకొనే హక్కు నా కుండకూడదని మా ఆయన అనకూడదు. అల్లాగే నా పోటిదానికి అప్పు ఇచ్చే హక్కు నీ కుండ కూడదని మీ ఆయనా అనకూడదు. అంతేగా మరి. ఔనా ? "

" ఔనండీ - ముమ్మాటికీ నిజం "

" వెళ్లొస్తానమ్మా ! " నీళ్ళల్లో నానబోస్తే తప్ప, కబుర్లతో సెనగపప్పు నానదని తప్పనిసరిగా అప్పటికి కదిలిం దక్కడి నించి సత్యవతమ్మ.

*

" మీనాక్షీ ! ఎంత వెదికినా సూదీ, దారం ఎక్కడా కనబడదే ? ఎక్కడ పెట్టావు ? ఈ షర్టుకి బటన్ కుట్టుకుని వేసుకోవాలి "

కంగారుగా తను కూడా వెతికింది మీనాక్షి.

" నాకు వైమైపోతోంది. అర్జంటుగా బయటికి వెళ్ళాలి. కనబడిందా ? " మళ్ళీ మళ్ళీ అడిగాడు సుందరం.

" అయ్యో ! నా మతిమండిపోనూ నాల్రోజుల కిందట ఇంటి వాళ్ళ పెద్దమ్మాయి పట్టుకెళ్ళిందండీ మన సూదీ, దారంబంతీనూ మళ్ళీ

కొంచెంసేపట్లో పట్టుకొచ్చి ఇచ్చేస్తానంటూ. ఇంకా ఇవ్వలేదు. ఉండండి అడిగి పట్టుకొస్తాను ఒక్క నిమిషంలో " ఇంటి వాళ్ళ గుమ్మంలోకి పరిగెత్తింది మీనాక్షి.

" సర్గా - సర్గా " ఇంటివాళ్ళ పెద్దమ్మాయిని పిలిచింది.

ఆ సర్గ పూర్తి పేరు సత్య వెంకట రమణ వీర మహాలక్ష్మి కనకదుర్గ. ఆ పొడుగు పేరుని అందంగా కట్ చేసి సర్గ అని పిలవమంటుంది అందర్నీ. రేడియోలో వస్తున్న " తిమ్మిరెక్కిందా " పాటతో తను కూడా గొంతు కలిపి గట్టిగా పాడుతున్నది ఆ పదరు సర్గ. విసుగ్గా మొహం పెట్టి చూసింది.

" ఏంటి, అంటీ ? "

" ఆ రోజు సూదీ, దారం తీసుకున్నావు కదమ్మా, ఇస్తావా ? అర్జంటుగా కావాలిట ఆయనకి.

" అబ్బ ! చాలా మంచి పాట వొస్తోందండీ రేడియోలో. ఇప్పుడిక్కడి నించి కదల్లేను, అంటీ ! నేను వింటున్నాను. అమ్మ వంటింట్లో ఉంది. వెళ్ళి అమ్మనడగండి, అంటీ ! "

మొహం చిన్నబుచ్చుకుని వంటింటి గుమ్మం దగ్గరి కెళ్ళింది మీనాక్షి. " పిన్నిగారూ సూదీ, దారంబంతీ ఇస్తారా ? "

" అయ్యోరాత. మా ఇంట్లో సూదులూ, దారాలూ కూడానా ? "

"అదికాదండీ, నాల్రోజుల కిందట మీ అమ్మాయి మా ఇంటిలోంచి పట్టుకొచ్చింది. "

" అలాగా ! నాకు తెలియదు మరి. దాన్నే అడక్కపోయావుటమ్మాయ్ ? "

" అడిగానండీ, మిమ్మల్ని అడగమంది. "

" అంటుంది. అంటుంది. సాక్షాత్తూ ఆ శ్రీ మహావిష్ణువే పుష్పక విమానం తోలుకొచ్చి ఈ నిమిషంలో వైకుంఠం తీసుకెళ్తాను ఎక్కమన్నా కూడా, కాసేపు ఆగమని నిలబెట్టేసేంత బిజీగా నే నిక్కడ పనిలో మునిగి తేలుతుంటే నన్నిమ్మంటుందా ? ఎక్కడ పెట్టిందో అది ? నే నెక్కడని వెతకనూ ? ఈ ఇల్లో కారడవి. పెట్టిన వస్తువు పెట్టినచోట వుండి ఛస్తుంది కనకనా ? మొన్నటికి మొన్న మా మూడోపిల్ల ఏం చేసిం దనుకున్నావు... "

" సరే. అనక కనపడితే తీసుంచండి, పిన్నిగారూ ! వస్తాను. అవతల ఆయన అర్జంటుగా బయటి కెక్కడికో వెళ్ళాలని చిందులు తొక్కుతున్నారు."

" ఏమిటో బొత్తిగా లోకజ్ఞానంలేని పిల్లవి నిన్ను చూస్తే మహా జాలేసిపోతుందనుకో నాకు. ఆయన...ఆయన అంటూ అగ్గగలాడిపోతావు. అయినా, అంత అర్జంటుగా ఈవేళప్పుడు ఆ య న గా రె క్క డి కో ప్రయాణం ? "

" ఏమో, తెలీదండీ. "

" అయిందీ...మంగళం. "

" ఏమిటి, పిన్నిగారూ ! " అయోమయంగా చూసింది మీనాక్షి.

"మెల్లి మెల్లిగా ఇలాగే ఎక్కడికో చెప్పకుండా, చిల్లర తిరుగుళ్ళు అలవాటుచేసుకుంటారమ్మాయ్ ! నీ జాగ్రత్తలో నువ్వుండాలి. "

" ఆఁ..." నోట మాట రాలేదు మీనాక్షికి భయంతో.

" మీనాక్షీ మీనాక్షీ ! " ఇహ లాభం లేదనుకుని, వాకిటిలో నిలబడి కేకేశాడు సుందరం.

" ఆఁ—ఆఁ—వొచ్చేశా. "

" సూదీ, దారం తేవడాని కింత సేపా ? అవతల నే నర్జెంటు పనిమీద వెళ్ళాలని చెప్పానా ? "

" ఏమిటో ఆ అర్జంటు పని. ముందు అది చెప్పండి ? " సత్యవతమ్మ మంత్రోపదేశం బాగా పనిచేసింది మీనాక్షిమీద.

" కుట్టుకుంటూ మాట్లాడుకోవచ్చు. ముందవి ఇలా పడెయ్యి."

" లేవు. "

" లేవా ? వాళ్ళు తీసుకున్నారన్నావుగా ? "

" ఎక్కడ బెట్టారో కనపడలేదు. "

" చంపావు. ఈ షర్టు ఇస్త్రీగా కొత్త బావుంది బటన్ కుట్టుకుని వేసుకుపోదామని నేను చూస్తుంటే !"—అ మాసిన షర్టే మళ్ళీ తొడిగేసుకున్నాడు.

" నేను అడిగిన దానికి జవాబు చెప్పారు కాదు. అంత అర్జంటుగా ఏం పనిమీద వెళ్తున్నారు ? "

" ఆఫీసులో రేపు ఇన్‌స్పెక్షనోటి ఏడ్చిందిలే. ఆఫీసు విషయమేదో మాట్లాడటానికి ఓ సారి వెంటనే రమ్మని మా ఆఫీసర్ కబురు చేశారు."

ఈ జవాబు చాలా చప్పగా అనిపించింది మీనాక్షికి. అసలు ఎక్కడికెళ్తున్నానో చెప్పననో, నే నెక్కడికి కెళ్తే నీ కెందుకనో అలాంటి సమాధానాలేవైనా వస్తాయేమోనని యుద్ధానికి రెడీగా వుంది.

మీరు చెప్పిండే నిజమండోయ్ పిన్నిగారూ అంటూ అవసరమైతే రంగంలోకి ఆవిడని కూడా పిలిచి తనకి సపోర్టు తెచ్చుకోవాలనుకుంది, అంతా చివరికి తుస్సుమంది.

*

"నా చిన్ననాటి ఫ్రెండొకడు ఇవాళ సాయంత్రం మనింటికొస్తాడు మీనాక్షీ. టిఫినేమన్నా చేసివుంచు. పకోడీలూ, సేమ్యాపాయసం చెయ్యి. ఆ రెండూ వాడికి చాలా ఇష్టం." పొద్దున్న ఆఫీసుకి బయల్దేరుతూ అన్నాడు సుందరం.

" మరి మరి సెనగపిండి, సేమ్యా రెండూ లేవు."

" అదేమిటీ ? నెలకి సరిపడా సరుకులన్నీ తెచ్చి పడేసి వారం రోజులు కూడా అవలేదు. అప్పుడే అయిపోవడం ఏమిటి ? సరుకులు కొన్నాక ఇంతవరకూ నువ్వు సెనగపిండితోగానీ, సేమ్యాతోగానీ ఏవీ చెయ్యలేదు కూడానూ."

"పాపం పెద్ద సంసారం గలవాళ్ళు కదండీ. పక్కింటి పిన్నిగారు ఏదో అప్పుడప్పుడు అడిగి పట్టికెళ్తూ వుంటారు. "

" సరే సాయంత్రం వొచ్చాక అవన్నీ తీరిగ్గా వింటాను. నాకు టైమైంది ఆఫీసుకి, నీకు తోచిన టిఫినేదో చెయ్యి."

*

" చూడు, మీనాక్షీ ! ఇలా అయితే చాలా కష్టం. ఈ ఇంటి కొచ్చాక మనకి ఇదివరకెప్పుడూ అవనంత ఖర్చవుతోంది నెలకి. ఇలా అయితే లాభంలేదు. అప్పుల్లో మునిగిపోతాం. "

" నేనేం చెయ్యనూ ? "

" ప్రతిరోజూ ఇది కావాలి-అది కావాలి-కందిపప్పు కావాలి, పెసరపప్పు కావాలి, పంచదార కావాలి, కాఫీ పొడి కావాలి అంటూ ఆఖరికి దోమల్ని కొట్టడానికి ఫ్లిట్, బొద్దింకల్ని చంపడానికి బేగాన్ దగ్గర్నించి అప్పుతీసుకుంటున్నట్టు తీసుకుంటూ తిరిగి ఇవ్వడమన్నది లేకుండా పక్కింటివాళ్ళ సంసారం ఖర్చులు చక్కగా తగ్గించుకుంటూ,

మన నెలసరి బడ్జెట్ పెంచేయడం, మనల్ని చిక్కుల్లో పెట్టేయడం ఏమీ బాగులేదు. అన్యాయం. ఇకనుంచీ ఆవిడ ఏ వడిగినా ఇవ్వకు, లేదని చెప్పు."

మీనాక్షి గుండెలో రాయిపడింది. తన పాటని మెచ్చుకునే పిన్నిగారికి—ఏదన్నా కావాలంటే లేదనీ, ఇవ్వననీ చెప్పడమా ? ఊహూ.. తనవల్ల కాదు. ఇన్నాళ్ళకి తన పాటని మెచ్చుకొనే మనిషి ఒకళ్ళయినా దొరికినందుకు తనకెంత సంతోషంగా వుంది. అలాంటి పిన్నిగారు ఏవడిగినా తను ఇచ్చి తీరుతుంది. తీసుకున్న సరుకేదీ తిరిగి ఇవ్వట్లేదావిడ....అయినా సరే ఇవ్వక మానదు తను. ఔను మరి, తన వాయిద్యంలోని సొంపుని, తన గొంతులోని మాధుర్యాన్ని తెలుసుకోగలిగిన ఒకే ఒక వ్యక్తి ఆవిడ.

*

" వాళ్ళని ఇల్లు ఖాళీ చెయ్యమని చెప్పవే అని రోజు నేను నీతో మొత్తుకున్నా, వల్ల కాదంటావు నువ్వు. పిల్లలు చదువుకునే వేళ, ఆవిడ సంగీత సాధనవేళ ఒకటే ప్రతిరోజూ. చదువుకునేది బుర్రకెక్కట్లేదని గోల పెట్టేస్తున్నారు పిల్లలు. నాకు సంగీతాలూ, సింగినాదాలూ అంటే తలనెప్పని నీకూ తెల్సు. ఇలాగే కొన్నాళ్ళుంటే నాకు పిచ్చెక్కడం ఖాయం-ఆ సంగీతాల సొంపుకి." సతీవ్రతుడు శివరావు మొరపెట్టుకున్నాడు భార్యామణితో.

" అమ్మలాంటి వాళ్ళతో నిత్యం వేగుతున్నా పిచ్చెక్కని వాళ్ళకి, ఇంక జీవితంలో ఏ రకంగానూ పిచ్చెక్కలేదు, నాన్నా ! నీ కా భయం అక్కర్లేదు." ఓ చిన్న సన్నాయి నొక్కు నొక్కింది రెండో కూతురు రాకాసి. పూర్తిపేరు రామ కాత్యాయినీ సింగారం. ఇంట్లో వాళ్ళు మామూలప్పుడు సింగారం అనీ, కోపం వచ్చినప్పుడు రాకాసి అనీ పేరుని షార్టుకట్ చేసి పిలుస్తారు ముద్దుగా.

" రాకాసి మొద్దా! ఎంతలేసి మాటలు పడితే అంతలేసి మాట లంటావుటే ? " కోపంతో తల్లి కొట్టడానికి చెయ్యి లేవగానే అక్కడినించి పారిపోయిందా పిల్ల.

*

"మీ మొహంలో సరస్వతి తాండవిస్తోంది. మీరు గొప్ప సంగీత పాటకులని మీ మొహంలోనే తెలిసిపోతోంది నాకు. "

" ఏదో లెండి....గొప్పవాళ్ళకే గొప్పవాళ్ళ ప్రజ్ఞలు తెలుస్తాయని మా అమ్మ మేనమామ బావమరిది కూతురొకత్తి అంటూ వుండేది. " తెగ మెలికలు తిరుగుతూ సిగ్గుపడిపోయింది మీనాక్షి.

"మీకు పిల్లలంటే మహా ఇష్టం. కానీ పాపం...." ఆగిపోయాడు ఆచారి.

నీది గొప్ప ఐడియాల బుఱ్ఱ కదరా ఆచారీ-ఏదైనా ఓ మంచి ఐడియావేసి మా ఆవిడ సంగీత సాధన ఆపించి నెలకీ, రెణ్ణెలకీ ఓ ఇల్లు మారే గతినించి నన్ను తప్పించి పుణ్యం కట్టుకో. నీ ఋణం వుంచుకోనె అంటూ సుందరం బతిమాలగా, సుందరం ఇంట్లోలేని టైములో వచ్చాడు ఆచారి. కొద్దో, గొప్పో జాతకం చూడటం ఆచారికి వచ్చని మీనాక్షికి తెలుసు.

" ఏమిటి, ఆచారిగారూ, ఆగిపోయారేం చెప్పండి ? " కంగారు పడింది మీనాక్షి.

" ఎందుకులేమ్మా ! మీ క్కోపం రావచ్చు. "

" అబ్బే ! కోపంరాదు, చెప్పండి. " కాగితమ్మీద చక్రంగీసి ఏవేవో లెక్కలు వేస్తున్న ఆయన మొహంలోకి భయం భయంగా చూసింది.

" మీకు అత్యంత ప్రియమైన ఆ సంగీత సాధన మహా త్యాగం చేస్తేగాని మీకు సంతాన యోగం లేదు. "

అటంబాంబు పేలినట్టు అదిరిపడింది "అదేవిటండీ ! దానికీ, దీనికీ ఏవిటి సంబంధం ? "

" అలా అడిగితే నేనేం చెప్పను. తల్లీ ! అంతా ఆ సుందరేశుని లీల. సత్యం శివం ...సుందరం."

" అయ్యో ! అయితే నా హార్మనీ పెట్టి అటకెక్కాక తప్పదు ? "

" అమ్మమ్మ ! ఆ పని మాత్రం చెయ్యకండి. అటకెక్కిస్తే మళ్ళీ ఎప్పుడైనా దింపుకునే ప్రమాదం వుంది. దక్కిందే దక్కుడని, ఎంతొస్తే అంత, ఏదో ఓ రేటుకి ఎవరో ఒకరికి అంటకట్టెయ్యండి. " వొచ్చిన పని ముగించి లేచాడు ఆచారి.

*

" నిజవా, శాస్త్రిగారూ ! " తెల్లమొహం వేసింది సత్యవతమ్మ.

మా ఆవిడ మా ఇంట్లో అద్దెకున్నవాళ్ళచేత ఖాళీ చేయించేట్టు ఓ మంచి ప్లాను వెయ్యి. నీ రుణం వుంచుకోను అంటూ శివరావుగారు కోరగా ఓ మంచి ఐడియాతో వచ్చాడు శాస్త్రి.

" ఔనమ్మా....మీ పేరు సత్యవతమ్మ. "

" చచ్చి స్వర్గాన వున్న మా అమ్మమ్మ పేరు ముద్దుగా నాకు పెట్టింది మా అమ్మ. "

" మీ ఆయన పేరు శివరావుగారా ? "

" వాళ్ళ తాతగారి పేరట. ఏం బాగుందనీ ఆ పేరు....అందవా, చందవా ? "

" ఆ అద్దెకున్నాయన పేరు సుందరం కదా ! "

" ఏదోలెండి....సుమారైన పేరు."

" మూడు 'ఎస్'లు ఈ ఇంట్లో కలవటానికి వీల్లేదు. 'ఎస్' అనే అక్షరంతో పేరు మొదలైన వాళ్ళకి ఈ ఇల్లు అద్దెకిస్తే మీ ఆయనకి అరిష్టం. ఆ తర్వాత మీ ఇష్టం. ఈ జాతకచక్రం నా కదే చెప్తొంది. "

*

" అయ్యో ! అదేవిటండీ ఇల్లు ఖాళీచెయ్యమంటారు. మేము హార్మనీ పెట్టి అమ్మేశావండీ ! " దీనంగా చూశాడు సుందరం.

" మీరు హార్మనీ పెట్టి అమ్మేసుకున్నారో, ఆవకాయ జాడీ కొనుక్కున్నారో మా కనవసరం....ఫస్టుకి మీరు ఇల్లు ఖాళీచెయ్య వలసిందే. " కుండబద్దలుకొట్టినట్టు చెప్పేసి వెళ్ళిపోయింది సత్యవతమ్మ.

" చచ్చాం....మళ్ళీ ఇల్లు మారవలసిందేనా ! ఇదెక్కడి గోలరా దేవుడా ! " నెత్తిన చేతులెట్టుకుని అరుగుమీద కూలబడ్డాడు సుందరం.

—0~0~0—